

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **nezletilý L. K.**, narozen X
zastoupen zákonnou zástupkyní Bc. B. K., DiS., narozenou dne X
oba bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2024/127193-916 ze dne 29. 5. 2024

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí č. j. MPSV-2024/127193-916 ze dne 29. 5. 2024 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 12. 2023, č. j. 91142/2023/CHM, Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „úřad práce“) odňal žalobci ode dne 1. 1. 2024 příspěvek na péči s odůvodněním, že se žalobce nepovažuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“). Na základě žalobcova odvolání žalovaný poté rozhodnutím ze dne 29. 5. 2024 změnil uvedené rozhodnutí úřadu práce tak, že žalobci od ledna 2024 snížil příspěvek na péči z částky 6 600 Kč na částku 3 300 Kč měsíčně (stupeň I – lehká závislost pro osoby do 18 let věku).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že odůvodnění zvládnutí základních životních potřeb, které nebyly uznány za nezvládnuté, v posudku ze dne 7. 5. 2024 vydaném pro řízení o odvolání a v napadeném rozhodnutí je nepřesvědčivé a že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací námitky či je vypořádal nepřilehavě a formalisticky.
3. K základní životní potřebě orientace žalobce sdělil, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ani žalovaný nereagovali na skutečnosti namítané v odvolání ze dne 1. 1. 2024, tj. že žalobce se neorientuje časem, neboť nerozlišuje pojmy zítra, víkend, den nebo týden. Dále bylo v odvolání namítáno, že v obvyklých situacích žalobce reaguje nevyzpytatelně, a to křikem nebo agresí.
4. Žalobce uvedl, že orientaci v obvyklém prostředí a situacích je nezbytné zásadně hodnotit ve vztahu ke zdravé osobě stejného věku. Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 9 Ads 165/2014-65. Dále žalobce uvedl, že zároveň se bere v úvahu schopnost zvládat potřebu alespoň v přijatelném standardu podle § 9 odst. 5 zákona o sociálních službách, k čemuž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 Ads 86/2014-40, a ze dne 11. 12. 2014, č. j. 10 Ads 190/2014-28. Podle žalobce osoby ve věku osm nebo devět let obvykle velmi určitě rozliší den nebo víkend a bývá neobvyklé, aby na běžné situace reagovaly křikem nebo agresí. Odůvodnění zvládnutí základní životní potřeby orientace bylo podle žalobce formalistické a nebylo podloženo zjištěními funkčního dopadu zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřebu podle § 9 odst. 4 zákona o sociálních službách.
5. K základní životní potřebě oblékání a obouvání žalobce sdělil, že v odvolání namítal, že nechápe vrstvení oblečení, které oblečení kam patří, zvládne pouze s dopomocí, motoricky není schopen se obléct, oblečení zpravidla obléká obráceně, naruby nebo se nesvleče či neobleče vůbec. Podle žalobce se žalovaný náležitě nezabýval odvolacími námitkami stran vrstvení a schopnosti oblečení správně obléci. Za takové vypořádání nelze podle žalobce považovat konstatování, že tuto základní životní potřebu by mohl žalobce zvládnout nošením volných oděvů nebo za použití facilitátorů.
6. Dále žalobce připomněl, že k základní životní potřebě výkonu fyziologické potřeby v odvolání uvedl, že neudrží moč, a proto navštěvuje nefrologickou ambulanci – MUDr. P. K. Žalobce ve škole raději nepije, aby neměl nehodu s únikem moči. Není schopen vykonat velkou potřebu do toaletní mísy, pouze do pleny a záchod dokáže použít jen doma. Žalobce namítal, že na uvedené námitky žalovaný nereagoval.
7. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval průběh správního řízení a poukázal na relevantní právní úpravu. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo založeno na závěrech posudku posudkové komise, který považoval za stěžejní, úplný a odborný důkazní prostředek, neboť posudková komise zasedala v řádném složení a jejím členem byl lékař se specializací v oboru dětské psychiatrie. Žalovaný podotkl, že při posuzování zdravotního stavu v rámci řízení o příspěvku na péči není prioritní samotná diagnóza posuzovaného, ale objektivní funkční dopady onemocnění na schopnost zvládat základní životní potřeby. V případě nezletilého žalobce bylo nutné posuzovat nezvládnutí základních životních potřeb s

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ohledem na § 10 zákona o sociálních službách, tedy při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnávat rozsah, intenzitu a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzovanému se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravému téhož věku. Žalovaný podotkl, že v příloze k Instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 (dále jen „instrukce č. 15/2016“) je popsán standardní psychomotorický vývoj dítěte s přihlédnutím k věku. Podle žalovaného posudková komise měla k dispozici dostatečnou podkladovou dokumentaci a zhodnotila zdravotní stav žalobce z hlediska duševního, smyslového, interního a pohybového

9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
10. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)

Posouzení věci soudem

11. Žaloba je důvodná.
12. V žalobě žalobce především namítal, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami stran nezvládání tří základních životních potřeb – orientace, oblékání a obouvání a výkon fyziologické potřeby.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že doručením oznámení ze dne 10. 7. 2023 zákonné zástupkyni žalobce bylo zahájeno řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči, neboť dne 30. 6. 2023 skončila platnost původního posouzení stupně závislosti. Dne 12. 7. 2023 bylo provedeno sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na péči. V rámci tohoto sociálního šetření bylo zjištěno k jednotlivým žalobcem v žalobě zpochybněným základním životním potřebám především následující:
 - Orientace – žalobce vidí a slyší dobře. Při šetření žalobce reagoval na své jméno. Poznává známé lidi, chápe pojmy doma, venku, máma, táta, bráška, den a noc. Poznává známá místa, projevuje radost. Ve svém přirozeném sociálním prostředí se orientuje dobře. Většinu času tráví žalobce doma s tříletým bratrem a rodiči. Obvyklé situace žalobce nezvládá vždy v klidu. Pokyny ne vždy plní s nadšením, má výkyvy ve výkonnosti v závislosti na náladě. Pokyny od cizích lidí nesplní, jen od rodiny a známých osob (učitelka, logoped, asistentka). Žalobce má svou řeč, své názvy pro věci, lidi, zvířata a kvůli tomu má problém navázat kontakt s vrstevníky, protože mu ostatní děti nerozumí. Nezvládá proto změny, nové věci, prostředí, lidi. Žalobce od září nastoupí do první třídy, speciální, logopedicky zaměřené. V současnosti žalobce navštěvuje logopedickou třídu v mateřské škole. Matka žalobce uvedla, že žalobce neprojevuje auto ani heteroagresivitu, žalobce se pouze vzteká, když něco musí a nechce se mu. Umí rozlišit mezi klukem a holčkou a asi si uvědomuje, že je kluk, matka to s jistotou neví. Žalobce stále nemá vyhraněnou laterální, vypadá to asi na pravou ruku, stále plete pravá a levá.
 - Oblékání a obouvání – oblečení žalobci vybírá jen jeho matka. Nerozlišuje rub a líc, předek a zadek oblečení, často si obleče tričko obrázkem na záda. Vrství správně, žalobce ví, že se nejdříve obléká spodní prádlo a zvládá to sám. Sám si oblékne ponožky, tričko. Boty si často obuje obráceně, ale sám. Knoflíky a tkaničky nezvládá, zip na bundě nebo mikině zvládá sám. Při oblékání žalobce spolupracuje podle nálady, pokyny plní ne vždy ochotně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- Výkon fyziologické potřeby – žalobce se stále není schopen vyprázdnit při velké potřebě na záchodě. V mateřské škole na velkou stranu nechodí, drží to na doma. Stále praktikuje vykonání velké potřeby do plenky. Žalobce matce hlásí včas, že cítí potřebu a matka mu dá plenku, žalobce do ní velkou potřebu vykoná a očistu provede jeho matka nebo otec. S močením problém není, žalobce si včas sám dojde na záchod, kde se bez problémů vymočí. Na noc pleny nenosí, inkontinentní není. Pokud je žalobce u babičky, o plenu se stydí říct, velkou potřebu vykoná do kalhot.
14. Dne 10. 10. 2023 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce posudkovým lékařem. Posudkový lékař konstatoval, že žalobce nezvládá dvě základní životní potřeby – komunikace a osobní aktivity. Na základě uvedeného posudku vydal úřad práce rozhodnutí, jímž žalobci od 1. 1. 2024 odňal příspěvek na péči. Proti rozhodnutí úřadu práce podal žalobce včasné odvolání. Žalovaný následně v odvolacím řízení nechal posudkovou komisi zpracovat posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 7. 5. 2024, z něhož vyplynulo, že žalobce nezvládá tři základní životní potřeby – komunikace, péče o zdraví a osobní aktivity. Žalovaný následně na základě posudku posudkové komise vydal napadené rozhodnutí, jímž změnil rozhodnutí úřadu práce a žalobci snížil příspěvek na péči ze stupně závislosti II na stupeň závislosti I, a to od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.
15. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
16. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V této souvislosti soud dodává, že po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100).
17. Žalovaný napadené rozhodnutí strukturoval následovně:
- rekapitulace správního řízení,
 - přenesení závěrů posudku komise ze dne 7. 5. 2024 do napadeného rozhodnutí,
 - konstatování, že žalobce se k posudku vyjádřil tak, že nezvládá výkon fyziologické potřeby, což žalovaný odmítl,
 - poukázání na aplikovanou právní úpravu a stěžejnost posudku posudkové komise v řízení o příspěvku na péči,
 - povšechné vypořádání odvolacích námitek s odkazem na závěry posudkové komise,

- odůvodnění nepřítomnosti žalobce a jeho zákonné zástupkyně u jednání posudkové komise,
 - doložení lékařských zpráv posudkové komisi žalobcem,
 - zdůvodnění doby, od které byl příspěvek na péči snížen, a
 - konstatování stran snížení příspěvku na péči ze závislosti ve stupni II na stupeň I.
18. Soud sděluje, že v projednávané věci obsahovalo odvolání žalobce proti rozhodnutí úřadu práce mj. námitky stran základní životní potřeby orientace – žalobce se neorientuje časem, neboť nerozlišuje pojmy zítra, víkend, den nebo týden a v obvyklých situacích žalobce reaguje nevyzpytatelně, a to křikem nebo agresí.
19. Žalovaný stran základní životní potřeby orientace vlastní argumentaci neuvedl a posudková komise se vyjádřila toliko k nevyzpytatelným reakcím žalobce na obvyklé situace. Nikterak se však nevyjádřila k námitce, že žalobce není orientován časem (nerozumí pojmem zítra, víkend, den nebo týden). Za náležité vypořádání této odvolací námitky nelze považovat povšechné konstatování na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí, že je žalobce plně orientován, ani souhrnné vypořádání odvolacích námitek konstatováním, že v odvolání namítané skutečnosti týkající se péče o zdraví nezletilého žalobce byly při posuzování zdravotního stavu a stupně závislosti posudkovou komisí zohledněny. Za náležité vypořádání této odvolací námitky nelze rovněž považovat povšechné konstatování, že u základních životních potřeb, které posudková komise považovala za zvládnuté, nebyla prokázána příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopností zvládat tyto základní životní potřeby v přijatelném standardu, případně s použitím facilitátorů, přičemž je žalobci poskytována toliko zvýšená péče, nikoli mimořádná. Soud proto konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí (potažmo posudková komise v posudku) neuvedl žádnou argumentaci, kterou by výše uvedenou odvolací námitku žalobce adresně vypořádal, přičemž se s ohledem na zákonná kritéria zvládnutí základní životní potřeby orientace jednalo o relevantní námitku. V uvedeném nedostatku spatřuje soud nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
20. Odvolání dále obsahovalo námitky stran základní životní potřeby oblékání a obouvání. Podle žalobce se žalovaný náležitě nezabýval odvolacími námitkami stran vrstvení a schopnosti oblečení správně obléci. Soud neshledal, že by žalovaný tuto odvolací námitku opominul, neboť např. na stranách 6 a 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že se žalobce dokáže samostatně kompletně obléknout a svléknout, obout a zout a podle sociálního šetření a odvolání potřebuje dohled nad vhodností, což však není důvodem uznání této základní životní potřeby jako nezvládané, po dostatečné edukaci je tohoto žalobce schopen samostatně. Podle psychologického nálezu z května 2023 se žalobce sám obleče, rovněž bylo doporučeno užívání facilitátorů (volné oblečení bez tkaniček, zipů a knoflíků, navlékač ponožek, volná obuv apod.). K namítané neschopnosti náležitého vrstvení oblečení se žalovaný (potažmo posudková komise) přímo nevyjádřil, avšak v sociálním šetření bylo uvedeno, že žalobce vrstvení zvládá sám. Odvolací námitka je tedy v tomto směru v rozporu s tím, co zákonná zástupkyně žalobce uvedla při sociálním šetření, a soud proto nepovažuje chybějící adresné vypořádání této námitky za závažný nedostatek.
21. V odvolání žalobce k základní životní potřebě výkonu fyziologické potřeby namítal, že neudrží moč, a proto navštěvuje nefrologickou ambulanci – MUDr. P. K. Žalobce ve škole

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

raději nepije, aby neměl nehodu s únikem moči. Není schopen vykonat velkou potřebu do toaletní mísy, pouze do pleny a záchod dokáže použít jen doma. Žalovaný (potažmo posudková komise) se s uvedenou námitkou vypořádal pouze částečně, nikterak totiž nezohlednil závěry uvedené ve zprávě od MUDr. P. K. ze dne 12. 3. 2024, ačkoli uvedenou lékařku žalobce v odvolání přímo zmínil. Z uvedeného nálezu přitom vyplývá, že žalobce se přes den i přes noc pomočuje, málo pije, trpí enkoprézou (neschopnost udržet stolicí), přičemž potřebu vykonává někdy do trenek, někdy do toalety a pravidelně na záchodě do pleny. Závěry ze zprávy MUDr. K. jsou přitom v rozporu s vypořádáním uvedené odvolací námitky žalovaným, který převzal závěr posudkové komise, že žalobce je schopen včas vyhledat záchod, vykonat potřebu a provést následnou očistu s pomocí, přičemž nemá popisovanou inkontinenci, nepoužívá žádné inkontinenční pomůcky a podle psychologického nálezu z května 2023 si na záchod dojde sám, velká je u žalobce obecně těžká. Námitky stran výkonu fyziologické potřeby zákonná zástupkyně žalobce zopakovala ve vyjádření k posudku ze dne 20. 5. 2024, k čemuž žalovaný opět odkázal na závěry uvedené v posudku posudkové komise a poukázal na přílohu k instrukci č. 15/2016, z níž vyplývá, že za mimořádnou péči se při výkonu fyziologické potřeby u dítěte ve věku 8 až 9 let považuje, když dítě neudrží stolicí a moč a je nutné vybavování či neumí použít WC. V nevypořádání namítaných skutečností s poukazem na závěry MUDr. K., které nejsou v souladu se závěry uvedenými posudkovou komisí stran výkonu fyziologické potřeby, shledal soud nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

22. Soud shrnuje, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí není seznatelné, proč žalovaný považoval výše uvedené odvolací námitky žalobce (žalobce není orientován časem; velkou potřebu vykonává na záchodě do plen, pomočuje se – podle lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 12. 3. 2024) za liché, mylné nebo vyvrácené. Rozhodnutí žalovaného je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
23. Při posuzování výše uvedených žalobních námitek zjistil soud další vadu řízení, a to podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Napadené rozhodnutí bylo stran zjištěného skutkového stavu založeno na zjištěných obsažených v posudku posudkové komise ze dne 7. 5. 2024, které žalovaný přenesl do napadeného rozhodnutí.
24. V posudku na straně 3 posudková komise popsala obsah lékařské zprávy z nefrologické ambulance MUDr. K. ze dne 12. 3. 2024, kterou měla při vyhotovování posudku k dispozici. Z uvedené zprávy z nefrologie vyplynulo, že žalobce chodí přes den častěji močit, pomočuje se v noci (šestkrát za měsíc) i ve dne (jednou za den), málo pije, trpí enkoprézou (neschopnost udržet stolicí), velkou potřebu vykonává někdy do trenek a někdy do záchodu, pravidelně na záchodě do pleny.
25. Uvedené závěry ze zprávy z nefrologie však posudková komise nevzala v potaz při hodnocení základní životní potřeby výkonu fyziologické potřeby na straně 5 posudku. Posudková komise při hodnocení dané základní životní potřeby vycházela především ze závěrů lékařské zprávy z psychologie Mgr. V., Ph.D., ze dne 11. 5. 2023 a konstatovala, že žalobce je schopen včas vyhledat záchod a dojít si na něj sám, vykonat potřebu a provést následnou očistu s pomocí. Nemá inkontinenci a nepoužívá žádné inkontinenční pomůcky. Takové závěry jsou však v rozporu se zjištěními uvedeným v lékařské zprávě z nefrologie ze dne 12. 3. 2024, která je současně zhruba o osm měsíců novější než zpráva z psychologie. Posudková komise uvedené rozdílné údaje z obou zpráv nikterak nekonfrontovala a údaje ze zprávy z nefrologie při hodnocení vůbec nezmínila.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. Soud v této souvislosti připomíná, že posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách a na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53). Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 8. 12. 2021, č. j. 4 Ads 184/2021-30, konstatoval, že „v posudku takové odborné lékařské komise se přitom hodnotí nejenom celkový zdravotní stav účastníka řízení, nýbrž se v něm zaujímají i posudkové závěry ohledně splnění v zákoně stanovených kritérií pro přiznání dávky či průkazu osoby zdravotně postižené. Tento posudek je tedy ve správním a následně v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž je soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a proto je zapotřebí klást zvýšený důraz na jeho jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Posudek lze však považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným žalobcem a tyto své posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku způsobující jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebnou odbornou erudici (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48; ze dne 25. 11. 2003, č. j. 5 Ads 42/2003-61, č. 511/2005 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 2. 2006, č. j. 6 Ads 25/2004-58)“. V kontextu naplnění výše zmíněných požadavků lze dále poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2019, č. j. 8 Ads 331/2018-37: „Aby byl posudek jednoznačný, úplný a přesvědčivý, je třeba, aby se vypořádal se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodil závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu osoby (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2015, č. j. 1 Ads 156/2014-28)“. Tyto požadavky však posudek posudkové komise v nyní řešené věci nesplnil.
27. Žalovaný, který do napadeného rozhodnutí převzal závěry posudkové komise, tedy svůj závěr o zvládnání základní životní potřeby výkonu fyziologické potřeby žalobcem založil na skutkovém stavu, který je v rozporu se spisem a vyžaduje zásadní doplnění podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
28. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro vady řízení bez jednání zrušil. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
29. Za dané situace, kdy soud napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a nedostatečně zjištěný skutkový stav a věc vrátil žalovanému, aby tyto nedostatky napravit, nezabýval se již soud námitkami žalobce, zda byly namítané základní životní potřeby nesprávně posouzeny jako zvládnuté. V této chvíli by bylo vypořádání uvedených námitek předčasné.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný a plně procesně úspěšnému žalobci v souvislosti s řízením před soudem žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly (žalobu podal prostřednictvím datové schránky, tedy bezplatně).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 4. dubna 2025

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.